

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 2. august 2012

om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9

(ECB/2012/18)

(2012/476/EU)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, og artikel 5.1, 12.1, 14.3 og 18.2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 18.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank kan Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »de nationale centralbanker«), udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes mod passende sikkerhed. De generelle betingelser, hvorunder ECB og de nationale centralbanker er rede til at indgå i lånetransaktioner, herunder kriterierne, som ligger til grund for belånbarheden af sikkerheder med hensyn til Eurosystemets lånetransaktioner, er fastlagt i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾.

(2) Styrelsesrådet traf den 8. december 2011 og den 20. juni 2012 afgørelse om yderligere forbedrede kreditstøtteforanstaltninger for at støtte bankers udlån og likviditet på pengemarkedet i euroområdet, herunder foranstaltningerne, som fremgår af afgørelse ECB/2011/25 af 14. december 2011 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed ⁽²⁾. Endvidere skal henvisninger til reservekravkoefficienten i retningslinje ECB/2007/9 af 1. august 2007 om monetær statistik

og statistik over finansielle institutioner og markeder ⁽³⁾ tilpasses ændringerne i den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) ⁽⁴⁾, som blev indført ved forordning (EU) nr. 1358/2011 ⁽⁵⁾.

(3) De nationale centralbanker bør ikke forpligtes til som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer at acceptere belånbare bankobligationer, som garanteres af en medlemsstat, der er underlagt et program fra EU/Den Internationale Valutafond, eller af en medlemsstat med en kreditvurdering, som ikke opfylder Eurosystemets benchmark for opstillingen af mindstekravet for høje kreditstandarder, som fastlagt i afgørelse ECB/2011/25.

(4) Afgørelse ECB/2011/25 reviderede undtagelsen fra forbuddet mod snævre forbindelser i afsnit 6.2.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, for så vidt angår statsgaranterede bankobligationer, der er udstedt og anvendt af modparter til eget brug (»own-use«) som sikkerhed.

(5) Det bør gøres muligt for modparter, som deltager i Eurosystemets kreditoperationer, i særlige tilfælde at øge niveauet af statsgaranterede bankobligationer, der anvendes til eget brug, som de havde den 3. juli 2012, under forudsætning af forudgående tilladelse fra Styrelsesrådet. Anmodninger om forudgående tilladelse, som fremsendes til Styrelsesrådet, skal være ledsaget af en finansieringsplan.

(6) Det er nødvendigt, at afgørelse ECB/2011/25 erstattes af denne retningslinje, som de nationale centralbanker bør gennemføre i deres kontraktlige eller lovgivningsmæssige bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 341 af 22.12.2011, s. 65.

⁽³⁾ EUT L 341 af 27.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.

⁽⁵⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1358/2011 af 14. december 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1745/2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (ECB/2011/26) (EUT L 338 af 21.12.2011, s. 51).

(7) De yderligere foranstaltninger, som er fastlagt i denne retningslinje, bør gælde midlertidigt, indtil Styrelsesrådet vurderer, at de ikke længere er nødvendige for at sikre en passende pengepolitisk transmissionsmekanisme —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Yderligere foranstaltninger vedrørende refinansierings-transaktioner og belånbar sikkerhed

1. Reglerne for gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer og belånbarhedskriterierne for sikkerhed fastlagt i denne retningslinje skal gælde i sammenhæng med retningslinje ECB/2011/14.

2. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem denne retningslinje og retningslinje ECB/2011/14, således som denne er gennemført nationalt af de nationale centralbanker, har førstnævnte forrang. De nationale centralbanker skal fortsat anvende alle bestemmelser i retningslinje ECB/2011/14 som hidtil, medmindre andet følger af denne retningslinje.

Artikel 2

Mulighed for at bringe til ophør eller ændre langfristede refinansieringstransaktioner

Eurosystemet kan træffe beslutning om, at modparter under visse betingelser kan reducere beløbet på eller bringe visse langfristede refinansieringstransaktioner til ophør før deres udløbstidspunkt. Disse betingelser offentliggøres i de relevante auktionsmeddelelser eller i et andet format, som Eurosystemet måtte finde hensigtsmæssigt.

Artikel 3

Godkendelse af visse yderligere værdipapirer af asset-backed typen

1. Ud over værdipapirer af asset-backed typen (»asset-backed securities«), der kan anvendes i henhold til kapitel 6 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, skal værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder kreditvurderingskravene i henhold til afsnit 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, men som i øvrigt opfylder alle belånbarhedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen i henhold til retningslinje ECB/2011/14, være belånbare som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer, forudsat at de har to vurderinger svarende til mindst triple B ⁽¹⁾ på udstedelsestidspunktet og på et hvilket som helst tidspunkt herefter. De skal også opfylde samtlige følgende krav:

a) aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, skal tilhøre en af følgende aktivklasser: i) pantesikrede boliglån (»residential mortgages«), ii) lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), iii) lån med pant i erhvervsejendomme (»commercial mortgages«), iv) billån, v) leasing og forbrugerfinansiering

⁽¹⁾ »Triple B« er en kreditvurdering svarende til mindst »Baa3« hos Moody's, »BBB-« hos Fitch eller Standard & Poor's eller »BBB« hos DBRS.

b) en sammensætning af aktiver fra forskellige aktivklasser må ikke forekomme

c) aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, må ikke bestå af lån, som:

i) er misligholdte på tidspunktet for udstedelsen af værdipapiret af asset-backed typen

ii) er misligholdte, når de indgår i værdipapiret af asset-backed typen i løbet af dettes levetid, f.eks. ved substitution eller erstatning af de aktiver, der genererer pengestrømme

iii) på noget tidspunkt er strukturerede, syndikerede eller gearede (»leveraged loans«)

d) transaktionsdokumenterne for værdipapir af asset-backed typen skal indeholde bestemmelser om kontinuerlig service-ring.

2. Værdipapirer af asset-backed typen nævnt i stk. 1, som har to kreditvurderinger svarende til mindst single A ⁽²⁾, skal underlægges et haircut på 16 %.

3. Værdipapirer af asset-backed typen nævnt i stk. 1, som ikke har to kreditvurderinger svarende til mindst single A, skal underlægges følgende haircuts: a) lån med pant i erhvervsejendomme stillet som sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen skal underlægges et haircut på 32 %, b) alle andre værdipapirer af asset-backed typen skal underlægges et haircut på 26 %.

4. En modpart må ikke stille værdipapir af asset-backed typen, der er belånbare i henhold til stk. 1, som sikkerhed, hvis modparten eller en tredjepart, med hvilken denne har tætte forbindelser, fungerer som en rentehedgeudbyder i forhold til værdipapiret af asset-backed typen.

5. En national centralbank kan som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer acceptere værdipapirer af asset-backed typen, hvis underliggende aktiver omfatter pantesikrede boliglån eller lån til små og mellemstore virksomheder, eller begge, og som ikke opfylder kreditvurderingskravene i henhold til afsnit 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 og kravene nævnt i stk. 1, litra a) til d) og stk. 4, ovenfor, men som ellers opfylder alle belånbarhedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen i henhold til retningslinje ECB/2011/14, og som har to kreditvurderinger svarende til mindst triple B. Sådanne værdipapirer af asset-backed typen begrænses til værdipapirer udstedt før den 20. juni 2012 og skal underlægges et haircut på 32 %.

⁽²⁾ »Single A« er en kreditvurdering svarende til mindst »A3« hos Moody's, »A-« hos Fitch eller Standard & Poor's eller »AL« hos DBRS.

6. Med henblik på anvendelse af denne artikel gælder følgende:

- 1) »pantesikrede boliglån«: omfatter, ud over lån med pant i boligejendomme, garanterede lån i boligejendomme (uden pant i boligejendommen), hvis garantien kan gøres gældende omgående ved misligholdelse. Sådanne garantier kan ydes i forskellige kontraktformer, herunder forsikringskontrakter, såfremt de er ydet af en enhed inden for den offentlige sektor eller en finansiel institution, der er underlagt offentligt tilsyn. Kreditvurderingen af garantistilleren i forbindelse med sådanne garantier skal være i overensstemmelse med kreditkvalitetstrin 3 på Eurosystemets harmoniserede ratingskala gennem hele transaktionens løbetid
- 2) »små virksomheder« og »mellemstore virksomheder«: enheder, der uanset deres retlige form udøver økonomisk aktivitet, og hvor enhedens eller, hvis enheden udgør en del af en koncern, koncernens indberettede omsætning udgør mindre end EUR 50 millioner
- 3) »misligholdte lån«: lån, hvor fristen for betalingen af renter eller hovedstol er overskredet med mindst 90 dage, og låntageren misligholder sine forpligtelser, som defineret i punkt 44 i bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾, eller hvis der er en velbegrunderet tvivl om, hvorvidt fuld betaling vil ske
- 4) »strukturerede lån«: en struktur, der omfatter efterstillede gældsfordringer
- 5) »syndikerede lån«: lån, som ydes af en gruppe af långivere i et lånesyndikat
- 6) »gearede lån«: lån ydet til et selskab, der allerede har en betydelig gældsætningsgrad i form af f.eks. buy-outs eller fremmedkapitalfinansierede overtagelser (»take-over-financing«), hvor lånet anvendes til erhvervelse af aktierne i et selskab, som også er låntager af det pågældende lån
- 7) »bestemmelser om kontinuerlig låneservicering«: bestemmelser i den juridiske dokumentation for et værdipapir af asset-backed typen, som sikrer, at låneservicererens misligholdelse ikke medfører ophør af betalingspligten, og som kan udløse udpegning af en alternativ låneservicerer og en ambitiøs handlingsplan, der skitserer forløbet, efter at en alternativ låneservicerer er udpeget, og for hvordan administrationen af lånene skal overføres.

Artikel 4

Godkendelse af visse yderligere gældsfordringer

1. Nationale centralbanker kan som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer acceptere gældsfordringer, som ikke opfylder Eurosystemets belånbarhedskriterier.

2. Nationale centralbanker, som træffer beslutning om at acceptere gældsfordringer i overensstemmelse med stk. 1, fastlægger belånbarhedskriterier og risikostyringsforanstaltninger herfor ved at specificere afvigelserne fra kravene i bilag I til retningslinje ECB/2011/14. Sådanne belånbarhedskriterier og risikoforanstaltninger skal indeholde et krav om, at gældsfordringerne er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor den nationale centralbank, som fastsætter belånbarhedskriterierne og risikostyringsforanstaltningerne, har sit hjemsted. Belånbarhedskriterierne og risikostyringsforanstaltningerne er underlagt Styrelsesrådets forudgående godkendelse.

3. De nationale centralbanker kan i særlige tilfælde, under forudsætning af Styrelsesrådets forudgående godkendelse, acceptere gældsfordringer a) i forbindelse med anvendelsen af belånbarhedskriterier og risikoforanstaltninger fastsat af en anden national centralbank i henhold til stk. 1 og 2, eller b) som er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den accepterende nationale centralbank har sit hjemsted.

4. En anden national centralbank må kun yde støtte til en national centralbank, som accepterer gældsfordringer i henhold til stk. 1, hvis dette er aftalt bilateralt mellem begge nationale centralbanker og under forudsætning af Styrelsesrådets forudgående godkendelse.

Artikel 5

Accept af visse statsgaranterede bankobligationer

1. De nationale centralbanker er ikke forpligtede til som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer at acceptere belånbare bankobligationer, som garanteres af en medlemsstat, der er underlagt et program fra EU/Den Internationale Valutafond, eller af en medlemsstat med en kreditvurdering, som ikke opfylder Eurosystemets benchmark for opstillingen af mindstekravet for høje kreditstandarder for udstedere og garanter af omsættelige aktiver i overensstemmelse med afsnit 6.3.1 og 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14.

2. De nationale centralbanker underretter Styrelsesrådet, såfremt de træffer beslutning om ikke at acceptere de i stk. 1 beskrevne værdipapirer som sikkerhed.

3. Modparter må ikke stille bankobligationer, som de selv har udstedt, og som er garanteret af en enhed i den offentlige sektor inden for EØS, som kan udskrive skatter, eller tilsvarende obligationer udstedt af enheder med snævre forbindelser som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer ud over den nominelle værdi af disse obligationer, der allerede er stillet som sikkerhed den 3. juli 2012.

4. I særlige tilfælde kan Styrelsesrådet træffe beslutning om dispensation fra kravet i stk. 3. En anmodning om dispensation skal ledsages af en finansieringsplan.

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

*Artikel 6***Verifikation**

De nationale centralbanker skal senest den 14. august 2012 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler de vil anvende for at efterkomme artikel 1 til 5.

*Artikel 7***Ændring af retningslinje ECB/2007/9**

Afsnittet, der følger tabel 2 i del 5 i bilag III erstattes af følgende:

»Beregning af engangsfradrag til kontrol (R6):

Engangsfradrag: Fradraget gælder for alle kreditinstitutter. Hvert kreditinstitut fratrækker et højeste engangsbeløb, som har til formål at reducere de administrative omkostninger, der er forbundet med forvaltningen af meget små reservekrav. Er [reservekravsgrundlaget \times reservekravskoefficienten] mindre end 100 000 euro, udgør engangsbeløbet [reservekravsgrundlaget \times reservekravskoefficienten]. Er [reservekravsgrundlaget \times reservekravskoefficienten] på 100 000 euro eller derover, udgør engangsbeløbet 100 000 euro. Institutter, der har tilladelse til at indberette statistiske data for deres konsoliderede reservekravsgrundlag som en gruppe (jf. bilag III, del 2, afsnit 1, i forordning (EF) nr. 25/2009 (ECB/2008/32)), skal holde mindstereserver gennem et af institutterne i gruppen, der fungerer som formidler udelukkende for disse institutter. I overensstemmelse med artikel 11 i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (*) har kun den samlede gruppe i sidstnævnte tilfælde ret til at fratække engangsbeløbet.

Mindstereserverne (eller »krævede reserver«) beregnes som følger:

Mindstereserverne (eller »krævede reserver«) = reservekravsgrundlag \times reservekravskoefficient – engangsbeløb

Reservekravskoefficienten finder anvendelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9).

(*) EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.»

*Artikel 8***Ikrafttrædelse**

Denne retningslinje træder i kraft to dage efter dens vedtagelse.

Retningslinjen finder anvendelse fra den 14. september 2012.

*Artikel 9***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 2. august 2012.

For ECB's Styrelsesråd
Mario DRAGHI
Formand for ECB